

Skriftlig beretning generalforsamling 2023

I hver folkeskoleklasse sidder der statistisk set elever med forskellige diagnoser eller problemer i hjemmet. Det er vigtigt, at vi tager afsæt i denne virkelighed, når vi skal arbejde med relationer og inkluderende fællesskaber. Det betyder i praksis, at skolelederen skal have mod til at prioritere arbejdet med at skabe et miljø og en kultur, hvor man udviser forståelse for elevernes forskellige livsomstændigheder og forudsætninger. Skolelederen skal arbejde for et godt arbejdsmiljø, som er en præmis for et godt undervisningsmiljø. Undervisningsmiljøet er vigtigt, da vi ved, at elever, der ikke trives, også har det svært med motivation, koncentration, kreativitet m.m. Men økonomi og drift fylder rigtig meget, så det kræver mod, hvis man som skolelederen skal prioritere undervisningsmiljøet højest. Vi ved, at lærernes relationskompetence er afgørende for elevernes trivsel og hele undervisningssituationen. Lærerne skal have tilført reelle kompetencer for at kunne skabe inkluderende fællesskaber som en integreret del af deres undervisning. Det kræver også fokus og prioritering fra både landspolitisk og lokalpolitisk side, hvis dette skal lykkes for alvor. Og det kan ikke gå hurtigt nok. I efteråret 2022 har flere end 1000 psykologer givet udtryk for deres dybe bekymring for børn og unges mistrivsel. Derfor er det besynderligt, at der alligevel er udsigt til besparelser på skoleområdet i næsten 2 ud af 3 kommuner i 2023. Lærernes arbejdstid skal prioriteres, så det bliver mere tid til forberedelse af en varieret og inspirerende undervisning. De skal have tid til at danne relationer med den enkelte elev. De skal have tid til at bruge deres faglighed og mulighed for at lave de tiltag, der vurderes nødvendige for at sikre, at eleverne modtager det rette undervisningstilbud i folkeskolen. Folkeskoleloven siger da også i paragraf 3 stk. 2: *Børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, gives specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i specialklasser og specialskoler. Der gives desuden specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn, hvis undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer.* Denne ret til undervisning gælder også specialskoler, hvor vi ser, at der arbejder flere og flere pædagoger, og hvor vi ser fyringer af lærere, når der besparelser.

I 2020 vedtog regeringen sammen med SF, Radikale, Enhedsliste og Alternativet at løfte folkeskolen, som blandt andet næste en milliard kroner til at ansætte flere lærere, men kommunale besparelser, betyder, at det nok ikke kommer til at ske. Kommunerne har andet at bruge penge til lige nu: inflation, energikrise og en stram økonomiaftale med regeringen. Men tilbage står lærere, skoleledere og forældre med en skuffet forventning. Det er u hensigtsmæssigt i forhold til de udfordringer, der er i folkeskolen. Penge, der skulle være brugt til de flere uddannede lærere, til at forbedre inklusionen og til have to lærere i klasserne. Potentielt set kan det betyde, at det løft, som landspolitikkerne vil give folkeskolen, ikke kan lade sig gøre.

Forud for valget i november 2022 spurgte bladet Folkeskolen deres lærerpanel om, hvad de syntes var skolens vigtigste valgemyner. Det var i rækkefølge: gøre skoledagen kortere, indføre fast tolærerundervisning, sætte hegn om forberedelsestiden, øremærke flere penge til inklusion/PPR, sænke klasseloftet, fjerne administrative opgaver fra lærernes bord, sikre højere løn til lærerne, sætte et minimumsbeløb pr. elev i kommunerne, slip alle skoler fri.

Statsministeren sagde i sin nytårstale sidste år, at regeringen gerne vil udbrede det igangværende forsøg, som har givet syv kommuner frihed på et udvalgt velfærdsområde. På skoleområdet er det Esbjerg og Holbæk kommuner. I det nye regeringsgrundlag står der: Regeringen vil sætte folkeskolen fri sådan, at det åbenlyst vigtigste kommer i fokus – de basale færdigheder, børnenes udvikling, dannelse og trivsel, samt at skolen forbereder børnene på at tage en ungdomsuddannelse eller lære et håndværk. At de vil sætte folkeskolen fri, er positivt, men ikke

noget nyt. Der har jo længe været en bred enighed om, at folkeskolen er blevet styret for stramt og har handlet for meget, om det der kunne måles og vejes. Sammen med frisættelsen vil regeringen foreslå muligheden for lokalt at konvertere understøttende undervisning til blandt andet kortere skoledage, tolærerordninger, og elevpuljer målrettet udsatte elever. Frihedsdagsordenen lader til at have bred politisk appel. Hvorvidt der er bred enighed om, hvad der skal gives frihed til og fra, svæver i fortsat i det uvisse. Lige nu er det mere parole end substans. Lokale frihedsgrader skal følges op af en ressourc sikring til folkeskolen. Friheden må ikke blive en spareøvelse, men skal tværtimod give bedre muligheder for at udvikle folkeskolen lokalt.

Men hvad betyder frihedsgraderne i praksis? Skal der fortsat være minimumskrav til, hvad eleverne skal undervises i, og hvor mange timer, de skal undervises? Set i forhold til kommunernes pressede økonomi (læs: besparelser), er frihed ikke meget værd, hvis det bliver frihed til at løse samme opgave for færre ressourcer. Hvad er frihedsgrader i folkeskolen værd, hvis der ikke kan skaffes de nødvendige uddannede lærerkræfter? Allerede nu mangler der uddannede lærere i folkeskolen, og i 2030 siger fremskrivningerne, at der kommer til at mangle 13.000 uddannede lærere.

Hvordan går så i de to kommuner, der på skoleområdet? Formanden for Esbjerg Lærerforening, Maja Gundermann Østergaard, anbefaler ikke umiddelbart at udbrede frihedstanken. Det skal i hvert fald gøres med omhu. Frihedsdagsordenen skaber store forventninger, så man skal starte en drøftelse af, hvad vi allerede gør nu og gerne vil holde fast i. Der vil være flere bump på vejen, men det skaber en pædagogisk debat om, hvorfor vi gør, som vi gør. Men man skal tænke sig grundigt om, skabe en inddragende proces, hvor alle bliver hørt for at skabe ejerskab, og prioritere, hvad der er vigtigst. Først og fremmest handler det om ikke at tage munden for fuld. Der er skoler i Esbjerg, hvor der er gang i en god udvikling – andre skoler er kørt lidt fast. Maja mener, at man skal væk fra forsøgstanken og i stedet skabe mere langsigtede rammer, som giver mulighed for at folkeskolerne kan udvikle sig konstant, men stille og roligt.

Regeringen har et initiativ med at afskaffe Store Bededag. Det betyder så, at medlemmerne skal arbejde mere. Som om de ikke arbejder nok i forvejen! Nu vil man så tvinge os alle til at arbejde mere i en tid, hvor flere kalder på en bedre balance mellem arbejdsliv og fritid. Som Gordon Ørskov sagde: *Vi står med en folkeskole, der er presset på alle parametre, og som politikerne ønsker skal løse endnu flere opgaver i fremtiden. Det vil vi gerne, men vi kan ikke trylle. Folkeskolen har ikke brug for fortravlede lærere, som skal løbe endnu hurtigere, tværtimod har vi brug for mere ro og større overskud.*

Vi skal have løn for den ekstra arbejdsdag, og det er arbejdsgivernes ansvar, siger regeringen. Men når man nu kender kommunernes mangel på penge, betyder en ekstra dagløn til de ansatte, sammen med øgede udgifter til strøm og varme på den "nye" arbejdsdag, at kommunerne kan komme i den situation, at der skal fyres personale. Grotesk, især fordi vi i forvejen mangler ansatte til at tage sig af de elever, der ikke trives i skolen.

Danmarks Lærerforening holdt kongres i København i november måned sidste år. To af emnerne var inklusion og efteruddannelse. Mangelfulde rammer og vilkår for inklusion fyldte en hel del. Som det blev sagt fra talerstolen: *Når en lærer møder ind på en skole i 2022, så ved man jo aldrig, om det bliver en af de dage, hvor man går ud af klasselokalet, låser døren og kigger på eleverne, der går ned ad gangen og tænker "YES". Eller om det er en af de dage, hvor man sætter sig ind i personalerummet og ønsker, man havde bedre adgang til supervision som lærer. Lærerne er på en umulig opgave i forhold til inklusion.* Der blev vedtaget et opråb til Christiansborg-politikerne, med

opfordring til at tage ansvar og finde de penge til folkeskolen, så man ikke skal blive ved med at se på udsultningen af både almen- og specialområdet.

Danmarks Lærerforening skal afsøge mulighederne for at fremme medlemmernes adgang til efter- og videreuddannelse. Dette blev enden på en længere debat på kongressen om, hvordan efteruddannelse skal finansieres for lærerne. Man kan finde pengene ved at prioritere i de kommunale budgetter, politikerne kan finde penge i finansloven, eller der kan afsættes penge i overenskomstforhandlingerne. Diskussionen gik på, om vi selv skal være med til at betale via overenskomsten eller det er arbejdsgivernes ansvar at sørge for kompetenceudvikling.

Kun 6 ud af 10 nyuddannede lærere er i folkeskolen fem år efter endt uddannelse. Omkring 18 % af de ansatte i kommunale lærerstillinger i folkeskolen har ikke en læreruddannelse. Og omkring en tredjedel af de optagede på læreruddannelsen falder fra i studietiden. Hvis der kigges på skoleformer, så er det især folkeskolerne, der mangler lærere, mens fri-, privat- og efterskoler ikke har problemer med at tiltrække lærere. Fremover vil børnetallene i skolen generelt stige, men samtidig er vi mange lærere, der er over 50 år. Så det tegner derfor til, at lærermanglen kun vil vokse sig større de kommende år.

I dimittendundersøgelser er det bl.a. er det blandt andet forældresamarbejdet, som de studerende og nyuddannede peger på som årsag til at vælge professionen fra. Det tyder også på, at man kan snakke om før og efter 2013. Når lærerne skiftede job før 2013, handlede det ofte om, at de var motiverede af noget i det nye job. Det kunne være nye udfordringer, højere løn eller bedre karrieremuligheder. Efter 2013 er det i overvejende grad interne forhold i folkeskolen, der får dem til at søge væk. De interne forhold i skolen er eksempelvis oplevelsen af, at der er for mange elever i klasserne med faglige og sociale udfordringer, dårlig ledelse, manglende tid til eleverne, eller at de ikke kan levere undervisning af den kvalitet, de har ambitioner om.

Når man vil løse problemet med lærermangel, skal der også fokuseres på, hvad der fastholder dem i jobbet. Når man spørger de nyuddannede lærere, er det især mentorordninger og lærerstartsforløb, der har en effekt for fastholdelse. I Danmark er der ikke en tradition for at have fast etablerede kommunale indsætter for, hvordan vi fastholder de nyuddannede lærere. Det er typisk op til den enkelte skole, så det lidt op til tilfældighederne, om man får støtte som nyuddannet lærer. Derudover tyder alt på, at det har en positiv virkning for de nyuddannede, hvis de får et skema, hvor de underviser få klasser i flere fag, så de lærer at kende eleverne godt.

For de mere erfarne lærere er autonomi noget, der ser ud til at være rigtig vigtigt. At de selv oplever at have indflydelse på deres arbejde, og at skolerne selv kan træffe beslutninger om, hvad der er vigtigt at gøre i forhold til de konkrete elever, der er på skolen. De bliver også i lærerfaget, fordi de går op i at formidle deres fag. Så man skal værne om, at de får gode muligheder for at dyrke faget, også i form af kompetenceudvikling. Desuden har klassestørrelsen og anerkendelse på arbejdspladsen meget stor betydning for lærernes arbejdsglæde. Der skal altså en fælles indsats til, hvor alle parter skal arbejde sammen, om at styrke både læreruddannelsen og professionen.

Danmarks Lærerforening får flere henvendelser om, at eleverne optager film af lærerne i klasserummet og lægger det ud på de sociale medier. Sikker langt de fleste gange ganske ubetænksomt, men kernen er faktisk ret alvorlig. At man filmer hinanden og poster det uden at have aftalt det med hinanden, vil være grænseoverskridende og ubehageligt for mange. Et klasselokale skal være et trygt og tillidsfuldt rum – både for elever og lærere. Som lærer skal man ikke være bekymret for at blive filmet og offentliggjort til mange mennesker. Det er ikke i orden at dele den

slags optagelser uden tilladelse. Det er en del af den digitale dannelse, at vi taler sammen om, hvordan vi opfører os på de sociale medier. Der er også den mulighed, at den enkelte skole laver regler for dette. Det vil betyde meget for enkelte lærere, at ledelsen og skolebestyrelsen tager problemet op, så man ikke står alene med problemet.

En medlemsundersøgelse fra Danmarks Lærerforening fra 2022 viser, at en tredjedel af lærerne har været udsat for vold det seneste år. For børnehaveklasseledernes del var det mere end halvdelen! Det er et problem. Inklusionen er slået fejl og har atomiseret den specialpædagogiske faglighed. Samtidig har man nedlagt tusindvis af stillinger. Man har presset skolesystemet med besparelser, og det pres siver ind i skolens hverdag, hvilket får nogle elever til at reagere voldeligt. Det vil koste mange ressourcer at vende dette problem. Der kunne være tale om tolærerordninger og coteaching i børnehaveklassen og indskoling. Hvis man mener, at så mange skal gå i almenskolen, så skal alle ansatte være klædt på til det, og det fordrer, at de ansatte kommer på en arbejdsgiverbetalt efteruddannelse. Desuden gælder det om at få igangsat initiativer, der får systematik ind i forebyggelsen. Kan man nedbringe konfliktniveauet med måden, man indretter skoledagen? Hvordan iagttager man, om det er nogle bestemte elever, nogle særlige fag, et særligt tidspunkt på dagen, det går galt? Hvordan kan man strukturere hverdagen på skolen, så de sparsomme ressourcer koncentrerer sig på de rigtige steder.

Danmarks Lærerforening opfordrer til, at man altid får anmeldt vold mod både børnehaveklasselederne og lærerne som en arbejdsskade. Foreningen har helt faste procedurer, der støtter medlemmerne i de situationer, hvor det bliver nødvendigt at hjælpe.

Vi har vundet noget med de digitale medier, men samtidig vi har samtidig tabt noget, og udfordringen er at genfinde den balance, hvor vi holder fast i de analoge fysiske kvaliteter. De digitale læremidler har fortrængt andre vigtige måder at lære på og skaber en ensidig didaktik. Elevernes tid i skolen skal bidrage til, at de udvikler sig til ansvarsfulde, kompetente og engagerede borgere. Det udvikles i skolen gennem en mosaik af praksisformer, som kan bestå af dialog, fængende formidling, leg, værkstedsarbejde, stille fordybelse, tid i naturen, oplevelser og æstetiske udtryksformer. Men de bærbare computers indtog er sket i et omfang, der begrænser variationen af mosaikken, begrænser elevernes fysiske udfoldelse og går ud over kontakten mellem fagperson og elever – netop fordi skærmene bogstavelig fylder så meget. I skolen er problemet især de digitale læringsplatforme. Her er der de seneste 10 år sket en instrumentaliserings af megen undervisning. Det skyldes dels målstyringen i Fælles Mål, og dels at lærerne har fået mindre tid til at forberede undervisningen, og derfor ser sig nødsaget til at gribe til færdiglavede digitale undervisningskoncepter. I mange tilfælde er der ikke indkøbt fysiske bøger eller andre ikke-digitale læremidler, der kan variere undervisningen. Den nye undervisningsminister, Mattias Tesfaye, sagde her i begyndelsen af året: *Jeg vil godt opfordre til, at undervisningen som regel er analog. Og digital, når det kan begrundes.* Men mange steder er der ikke et reelt frit valg mellem analoge og digitale læremidler. Man kan ikke bare pille stakken af gamle lærebøger ud af skabet fremfor at klappe computeren op. Siden 2015, hvor det blev obligatorisk at anskaffe sig digitale læringsplatforme, er bøger og andre fysiske materialer gradvist blevet udfaset.

Og helt galt gik det i Vejen Kommune, da kommunalbestyrelsen i oktober 2022 vedtog et spareforslag, der går ud på at omlægge to lektioner om ugen i Vejens udskolingsklasser til skærmundervisning uden opsyn af lærere!!

I 2009 gik hvert syvende barn i friskole, og i 2021 var det næsten hvert femte barn. Det er der nok flere årsager til. Der er blevet lukket folkeskoler, især efter kommunalreformen i 2007. Der er

opstået en hel del friskoler herefter. Folkeskolereformen har også skubbet til denne vandring fra folkeskole til friskole. Der er store problemer med inklusionen i folkeskolen, der handler om, at flere elever med særlige problemer skal være en del af normalundervisningen. Der er meget uro i timerne, mange elever i klasserne og mange lærerskift. Den opgave, der er tilbage i folkeskolen, er en tungere opgave, fordi de mest ressourcestærke familier ikke er der i lige så høj grad som tidligere. Politikerne er nødt til at investere i folkeskolen for at vende denne vandring fra folkeskolen til andre skoleformer. De skal have blik for, at folkeskolens opgaver er blevet større og tungere, og sætte målet ind med flere ressourcer til elever med særlige behov. Dog vil politikerne sige, at udgiften pr. elev på landsplan er steget med 0,1% om året fra 2009 til 2020. Men det er nærmest ingenting i en periode, hvor folkeskolen har været omgærdet af mange ændringer, og hvor eleverne er blevet mere ressourcekrævende. Det er ikke nemt at lykkes med denne opgave, når der ikke bliver investeret samtidigt. Der er godt nok afsat 800 mio. kr. fordelt over flere år til folkeskolen. Men disse penge risikerer at forsvinde i besparelser i kommunerne, inflation, stigende udgifter til varme, el m.m. Thomas Gyldal Petersen, der er formand for Kommunernes Landsforening børne- og undervisningsudvalg peger på, at Sammen om skolen, hvor man drøfter folkeskolens udfordringer, er en del af løsningen. Han tror på, at fællesskab om folkeskolen vil gøre flere danskere interesseret i at vælge folkeskolen for deres børn. Men er det nok? Fri- og privatskoler løser selvfølgelig en opgave, men så længe de undlader at tage et socialt ansvar og kan sortere elever, er der noget galt. Kunne man forestille sig en model, hvor de fri- og privatskoler, der løfter socialt, får flere penge end dem, der ikke tager ansvar? Er koblingsprocenten for høj? Koblingsprocenten betyder, at fri- og privatskoler for elev modtager 76% af udgiften pr. elev på landsplan i offentligt tilskud.

Sammen om skolen fortsætter efter valget og en ny regering. Regeringen giver udtryk for, at folkeskolens udfordringer og mulige løsninger fortsat skal udvikles i samarbejde med parterne bag Sammen om skolen. De centrale parter ønsker et lignende samarbejde i hver kommune. Hvordan det går i vores tre kommuner, kommer jeg nærmere ind på i den mundtlige del af denne beretning på generalforsamlingen.

Mundtlig beretning 2023

Vi har i alle tre kommuner et godt samarbejde med både forvaltning og skolelederne. I alle tre kommuner har vi aftalt at forlænge de lokale arbejdstidsaftaler uden ændringer i 2023-24. Betyder det så, at vi er tilfredse med lærernes arbejdsforhold. Nej, der er nok at tage på, så som undervisningstimetallet, udfordringerne med inklusion, udhuling af forberedelsestiden, modtagelse af nye kolleger og opgaveoversigter. Det er emner, vi løbende diskuterer med skoleledere, forvaltningerne og politikere.

Kredsstyrelsen har gennem flere år haft et indsatsområde, hvilket er uddannelsen af vores tillidsrepræsentanter. Vi har haft fokus på samarbejdssporet, også inden vi fik A20, med flere kurser med fokus på inddragelse af lærerne som omdrejningspunkt. Efter A20 blev vedtaget, har vi fulgt op på arbejdet omkring skoleplanen. Vi så gerne, at der bliver arbejdet med skoleplanen hele skoleåret, så de prioriterede indsatser bliver drøftet og evalueret sammen med lærerne. Det vil skabe både ejerskab og engagement i hele lærerstaben. Vi skal væk fra, at skoleplanen kun drøftes på et møde om året. Vi skal også væk fra, at det alene er tillidsrepræsentantens ansvar, at man får skabt et engagement hos lærerkollegiet i forhold til drøftelserne om skoleplanen. Skolelederne skal tage et ansvar her – også over for en overenskomst! Arbejdet med skoleplanen synes ikke alle steder være født i skoleledernes baggård!

Men arbejdet er vigtigt, da det danner baggrunden for opgaveoversigterne. Vi har i det forløbne år arbejdet med at få et overblik over opgaveoversigterne. Når vi taler med forvaltning og skolelederforeningerne er vi enige om, at det skal være i orden. Men det kniber mere, når vi tager fat i den enkelte skoles opgaveoversigter. Det er ikke alle steder, at skolelederen tager hensyn til, hvad overenskomst og de lokale aftaler siger om lærernes arbejdstid. Skolelederen SKAL arbejde opgaveoversigten i bund for den enkelte lærer. Opgaveoversigten skal give den enkelte lærer et overblik over hele årsnormen – hele arbejdstiden, og skal således være både gennemskuelig og forståelig.

Der er f.eks. problemer med tid til kompetenceudvikling i Holstebro, og flere steder har lærerne ikke en kinamands chance for at se, om der overhovedet er tid til alle opgaver. Vores gennemgang af opgaveoversigterne viser i hvert fald, at der er store forbedringsmuligheder her. Og jeg gider ikke længere høre på, at det jo er noget nyt for skolelederne med skoleplaner og efterfølgende opgaveoversigter. Vi forventer, at næste års fordeling af arbejdet for lærerne bliver betydelig bedre og mere overskuelig end i de forløbne år.

Arbejdet med inklusionen fylder meget på alle vores arbejdssteder. Arbejdsgiverne har også stor fokus på dette, blandt andet fordi der i alle tre kommuner er forbundne kar mellem special- og normalområdet. I Struer har børne- og ungeudvalget besluttet, at man over en treårig periode skal sænke segregeringen af elever til specialtilbud fra 10% til 7,5%. Vi har påpeget, at der skal en økonomisk indsprøjtning til reel kompetenceudvikling af lærerne, hvis der skal være plads til flere elever med særlige behov i normalundervisningen. I de andre kommuner er segregeringen noget lavere, men det gør ikke, at der ikke nok at arbejde med i klasserne, for her sidder der også elever med særlige behov.

Frihedsgrader for skolerne fylder meget for lokalpolitikere. Vi skal virkelig stramme os an for at forklare disse politikere, at bare fordi man får frihedsgrader, så er problemer med økonomien og inklusionen ikke løst. På vores TR-kursus i februar 2023 havde vi to oplæg om inklusion. Det ene var af kredsformanden for Esbjerg Lærerforening, som talte om frisættelse og inklusion. Vi tænkte, at det må da interessere både forvaltninger og udvalgsformændene i vores tre kommuner. Så vi inviterede dem. Klaus Flæng, udvalgsformand i Holstebro, deltog som den eneste.

Der er besparelser i både Struer og Lemvig. I Lemvig skal findes besparelser for 4 mio. kr. Så overbygningsstrukturen har fyldt meget i det forgangne år. Som bekendt endte det med, at politikerne vedtog at lukke overbygningerne på skolerne i Tangsø og Nr. Nissum. I Harbøre og Thyborøn indgår skolerne i et samarbejde om overbygningen og på længere sigt også deres mellemtrin. Det meste af dette er med virkning fra skoleåret 23-24. Selvom vi har fornyet forflyttelsesprincipperne sammen med forvaltningen, skal vi være meget opmærksomme på, hvordan forflytninger af lærerne i Lemvig kommer til at foregå. Kim Mose er kommet med i en gruppe der skal se på dette sammen med forvaltning og skoleledere. I Struer ramte besparelser i kommunen især PPR. De pædagogiske konsulenter blev afskediget, og dermed var der udsigt til at vigtig viden om inklusion, som kunne hjælpe eleverne og lærerne, forsvandt. Udover, at det var en svær proces for konsulenterne, sendte beslutningen om nedlæggelse af konsulentstillingerne chokbølger ud i systemet. Så vi trak i arbejdstøjet, og heldigvis lykkedes det at få ansat nogle af konsulenterne på en skole, hvorfra de nu indgår i arbejdet med at hjælpe til en bedre inklusion ude på alle skolerne. I Holstebro har der ikke været nogle besparelser, men det betyder ikke, at medlemmerne oplever noget andet ude på arbejdspladserne. Skolelederne er meget opmærksomme på, at økonomien skal overholdes, da de selv skal dække et evt. underskud. Men vi skal huske på, at 2023 kan blive det sidste år, hvor folkeskolen i Holstebro er "fredet" for besparelser. Forliget, der indebar en skattestigning for nogle år siden, og hvor pengene bl.a. skulle gå til folkeskolen, udløber her 2023.

Sammen om skolen har gennem flere år kørt på store plan med deltagelse af bl.a. ministeren, Kommunernes Landsforening, Skolelederforeningen og Gordon. Man vil gerne udbrede dette samarbejde til et lignende ude i de enkelte kommuner.

Vi deltog sammen med Lemvig og Struer kommuner i et opstartsmøde om denne lokale udvikling sidste efterår. Holstebro kunne ikke deltage denne dag, men jeg har her siden sammen skolelederforeningen og skolechefen, fået lavet et udspil til, hvordan et sådant samarbejde kunne udmøntes lokalt i Holstebro. Det blev vedtaget politisk på børne- og ungeudvalgsmøde her i januar måned. Jeg har sendt udspillet til vores andre forvaltninger til inspiration. Meningen er, at vi sammen tager fat på, hvordan vi udvikler folkeskolen i de enkelte kommuner. Jeg håber, at dette kan være med til at skabe bedre vilkår for alle parter omkring folkeskolen.

Næste år er der overenskomstforhandlinger på det offentlige område. Danmarks Lærerforening vil gerne involvere medlemmerne i en proces, så deres meninger kommer med, når kongressen til september skal diskutere, hvilke krav der skal stilles til disse forhandlinger. Vi arrangerede tre medlemsmøder i november måned om dette, og vi kommer tilbage med anden del i april/maj måned. Derudover har vi haft besøg af Morten Refskov, formand for Danmarks Lærerforenings overenskomststudvalg, på et TR-kursus, hvor han fortalte om baggrundstapetet for de kommende overenskomstforhandlinger. Vi havde også sammen med Fjordkredsen fået Morten til at komme til et medlemsarrangement om samme emne, men det blev aflyst på grund af for få tilmeldinger.

Nu er jeg nået til slutningen af denne beretning.

Allerførst en stor tak til de medlemmer, der hver dag yder en stor indsats på de respektive arbejdspladser i vores tre kommuner. Vi glæder os i kredsstyrelsen til snart at deltage i flere faglige klubmøder, nu da coronaen er væk.

Jeres opbakning til tillidsrepræsentanten er meget vigtig. Tillidsrepræsentanterne har brug for at høre jeres input om jeres arbejdsforhold med henblik på at bringe det videre i samtaler med ledelsen og i MED-udvalget. Jeg har på tidligere generalforsamlinger omtalt det krydspres, tillidsrepræsentanten står i med deres nye rolle omkring A20. Kredsstyrelsen er meget

opmærksomme på at hjælpe tillidsrepræsentanterne, men I er som medlemmer også vigtige sparringspartnere for jeres valgte tillidsrepræsentant. Så sæt pris på deres arbejde for jer. Og så en lille opfordring: Hjælp jeres tillidsrepræsentant med at få nye kolleger til at melde sig ind i Danmarks Lærerforening. Vi ved, at mange lærere er glade for den hjælp, som foreningen kan give både lokalt og fra Vandkunsten. Fortæl dem, at de også er velkommen til at kontakte os i kredsstyrelsen, hvis de vil høre nærmere om, hvor vi træde til, hvis der behov for det.

Kredsstyrelsen skal have en stor tak for samarbejdet i årets løb. Vi er gode sammen. Der kommer mange konstruktive ideer frem, når vi skal opfylde vores fælles vision, der handler om at arbejde for at fremme medlemmernes arbejdsliv.

En meget stor tak skal lyde til Fraktion 4's bestyrelse. I gør et stort arbejde for vores fælles medlemmer. Som altid har I et stort aktivitetsniveau. Jeg havde selv fornøjelsen at deltage i jeres generalforsamling i sidste måned. Jeg er også i kredsformændenes repræsentant i pensionistforum i vores lokale forpligtende kredssamarbejde KMV. Der står gudhjælpemig i vedtægterne, at det er den ældste kredsformand, der deltager her!

En tak skal også lyde til dig, Gordon, for at deltage i aften. For vores medlemmer er det godt at kunne møde en anden stor formand! I Danmarks Lærerforening har det altid været relativt nemt at få formanden til at deltage i forskellige arrangementer i de lokale kredse. Så det var godt, at vi kunne få os presset ind i din travle kalender.

Så mangler jeg vist kun de to personer, som jeg er på kontor med langt de fleste dage. Alis og Erland, som er dygtige til deres arbejde, hvilket medlemmerne sætter stor pris på.

I er med til at skabe et godt arbejdsmiljø på kontoret. Vi griner meget på vores helt egen facon, men glemmer aldrig, at vi er der for medlemmernes skyld.

Hermed overlader jeg denne mundtlige og den skriftlige beretning, som er udsendt til alle medlemmer, til generalforsamlingens behandling.